

РЕШЕНИЕ

№ 6874

гр. София, 16.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 179 СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА

при участието на секретаря Р.Д.

като разгледа докладваното от ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА Гражданско дело № 20231110155460 по описа за 2023 година

Производството по делото е образувано по предявен от „Н.П.“ЕООД срещу „Л.К.“ЕООД иск за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 3 800 лв. на основание чл. 79, ал.1 ЗЗД – представляваща направени от ищцовата страна разходи за почистване на обекти на Възложителя № 1 и № 2 (***) за м. 08/2023 г., направени вследствие пълно неизпълнение на задълженията на ответника по сключения между страните Договор за абонаментно почистване №CL2022602/02.06.2022 г. получена без основание от ответника сума, ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

Ищецът твърди, че между двете дружества е налице сключен Договор за абонаментно почистване №CL-2022602/02.06.2022г. по силата на който ответникът в качеството си на изпълнител е поел задължение да почиства абонаментно офис помещения изрично посочени в сключения договор. Посочва, че на 26.07.2023г. изпълнителят е преустановил изпълнението на услугата без основателна причина. Вследствие на неизпълнението на задълженията на ответника, на ищцовото дружество се наложило да бъде наета друга фирма, която да осъществи почистването. Претенцията се основава на чл.18 от сключения между страните договор, предвиждаща, че при лошо изпълнение на задълженията по договора възложителят може да извърши сам работата, като поиска от изпълнителя да му заплати направените разходи. Претендира разноси.

Ответникът „Л.К.“ЕООД не депозира писмен отговор в указания от съда едномесечен срок.

По делото е постъпила молба-становище от ответната страна /л.35/. Ответникът не оспорва наличието на облигационни отношения между страните и твърди, че през срока на договора е изпълнявал задълженията си. Излага, че е преустановил изпълнението на договорните задължения, т.к. ищецът спрял да му заплаща възнаграждение. Сочи, че след 20.07.2023 г. ищецът изцяло спрял плащанията, което довело до влошаване на отношенията между страните. Твърди, че на следващия ден е посетил обект на ищеца за да го почисти, но му бил отказан достъп. Излага, че ищецът е неизправна страна по договора. За доказване на изложените твърдения, ответникът е поискал събиране на гласни доказателствени средства

чрез разпит на двама свидетели при режим на довеждане, което искане е уважено от съда с протоколно определение от 19.02.2024 г., но в молба от 14.03.2024 г. ответникът се е отказал от искането си.

Във връзка с молбата-становище на ответника, и с оглед предоставената възможност от съда, ищецът е взел становище с молба от 07.03.2024 г. /л.50/, в която е изложено, че наведените от страна на ответника възражения са преклудирани, доколкото са направено след изтичане на срока за отговор на исковата молба.

Съдът, като взе предвид исканията и доводите на страните, събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа и правна страна:

За уважаване на предявения иск в тежест на ищеца е да докаже наличието на облигационни правоотношения между страните, породени от сключен Договор за абонаментно почистване № CL-2022602/02.06.2022 г., че е изправна страна по договора, че е претърпял имуществени вреди, които са в пряка причинна връзка с неизпълнение на задълженията по договора от страна на ответника и че такава вреда не би била налице, ако задължението беше изпълнено, които вреди се изразяват в извършено плащане към друго дружество в размер на 3800 лева. В тежест на ответника, при доказване на горните факти, е да докаже, че е изправна страна по договора.

От страна на ищеца е представен Договор за абонаментно почистване CL-20220602 от 02.06.2022 г., сключен между страните в настоящото производство, видно от който ищецът е възложил на ответника почистване на офиси на адреси, както следва: *обект № 1 – *, 0 партерен/, 1, 5, 6, свързващи стълби и тераса; обект 2 – *, 6, 7, свързващи стълбища и тераси; обект 3 – * свързващи стълби; обект 4 – Център – етажи 0, 1, 2, 3, 4, 5 и свързващите стълби.* Съгласно чл. 11 от договора същият се сключва за срок от 1 година, т.е. до 02.06.2023 г., като ако след изтичане на срока, една от страните продължи да изпълнява задълженията си и не е налице противопоставяне от другата страна, то договорът се счита за продължен за срок от още 1 година. Така посоченото не се оспорва от страна на ответника. Съгласно чл. 18 от договора при лошо изпълнение, възложителят има право да извърши сам неизпълнената част от предмета на договора, като за това може да поиска от изпълнителя да му заплати разходите, направени за извършената от него работа. Ищецът се позовава именно на цитираната разпоредба от договора сключен между страните, като в тази връзка излага, че доколкото считано от 26.07.2023 г. ответникът е преустановил изпълнението на задълженията по договора, е ангажирал друга фирма, която да извършва почистване, като за целта бил сключен договор между ищеца и „С.К.“ ЕООД. Цитираният договор е представен по делото /л.8/, като от съдържанието на същия се установява, че ищецът е възложил почистването на следните офиси: *обект № 1 – *, 0, 1, 5, 6 и тераса, стълбище; обект 2 – *.* Съгласно чл. 13 от Договора, общата стойност по договора е такса в размер на 2 000 лв. с вкл. ДДС и 1800 лв., дължими от възложителя на изпълнителя. По делото е представена и фактура от 18.09.2023 г., издадена от „С.К.“ ЕООД за сумата от 3 800 лв. с вкл. ДДС относно „абонаментно почистване месец август“. Видно от представеното преводно нареждане /л.15/ сумата от 3 800 лв. е платена от ищеца в полза на дружеството „С.К.“ ЕООД.

От страна на ответника са представени 2 бр. фактури, издадени във връзка със сключения между страните договор, от 01.08.2023 г. и други неотнормирани към спора фактури.

По делото са изслушани свидетелските показания на Б.Л.Н. – свидетел на ищеца, която разказва, че работи при ищцовото дружество. Сочи, че преди това е работила при ответника като хигиенист, както и че през този период почиствала обекти, стопанисвани от ищеца, включително и обекта, намирайки се на **. Твърди, че през месец Юли 2023 г., е получила обаждане от Л.Д. /управител на ответното дружество/, който ѝ казал, че от утре не е на работа, т.к. бил спрял работниците на всички обекти.

От обсъдените по-горе доказателства съдът намира за установено, че страните са били обвързани от облигационни отношения, по които ищецът е бил изправна страна. В

процесния случай се претендират вреди поради неизпълнение на договорно задължение от страна на ответника, а именно сторени разходи за ангажиране на друга почистваща фирма, като от представените доказателства по категоричен начин се установява, че ищецът действително е сключил нов договор с друго дружество, както и че е заплатил уговорената сума за почистването на същите обекти, предмет на сключения между страните в настоящото производство договор. В случая ответникът не е доказал при условията на пълно и главно доказване наличието на обстоятелства, които да го освободят от отговорност. В тази връзка съдът намира за необходимо да посочи и че релевираното възражение от страна на ответника, в депозираната молба-становище /л.35/ намира материалноправно отражение в разпоредбата на чл. 90 ЗЗД, доколкото ответникът се опитва да оправдае неизпълнението си с обстоятелството, че ищецът не е заплатил задълженията за предходните месеци, за което са представени и фактури. Съдът намира така релевираното възражение за преклудирано, доколкото същото е обективизирано в молба-становище, постъпила извън срока по чл. 131 ГПК, поради което и не намира за необходимо да го обсъжда. В тази връзка следва да се има предвид, че според дадените в т.4 на ТР №1/2013г. на ОСГТК на ВКС разяснения с изтичането на срока за отговор на исковата молба се преклудира възможността ответникът да противопостави възражения, основани на съществуващи и известни нему към този момент факти. Съгласно задължителната съдебна практика – цитираното ТР и решения постановени по реда на чл.290 ГПК по приложението на чл.133 ГПК/ *решение № 230 по т.дело № 1090/2011г. на ВКС, ТК, II т.о., решение № 5 по гр.дело № 822/2011г. на ВКС, ГК, II г.о. и др.*/ разпоредбите на чл.131 и чл.133 ГПК ограничават възможността на ответника по делото да прави възражения относно основателността на предявения иск, да сочи доказателства след срока на отговора на исковата молба. Освен изложеното и единствено за пълнота следва да се посочи, че представените от страна на ответника 2 бр. фактури - № 0000000073/01.08.2023 г. за почистване на офис помещения за м. 07.2023 г. и фактура № 0000000074/01.08.2023 г. за почистване на офис помещения за м.06.2022 г., не доказват по категоричен начин изпълнение на договорните задължения от страна на ответника, което да го освободи от отговорност.

С оглед гореизложеното съдът достига до извода, че ответникът е неизправна страна по договора, както и че поради неизпълнение на договорните задължения, е причинил вреди на ищеца, изразяващи се в ангажиране на нова почистваща фирма и заплащане на възнаграждение в полза на същата. От представените от страна на ищеца доказателства се установява по категоричен начин, че сумата от 3 800 лв. е заплатена в полза на дружеството „С.К.“ ЕООД, поради което и предявеният иск е основателен и следва да бъде уважен изцяло, като на ищеца следва да се присъди и законна лихва, считано от дата на предявяване на исковата молба до окончателно изплащане.

По разноските:

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК право на разноски има ищецът. Последният претендира такива за държавна такса в размер на 152 лв. /л.12/ и адв.хonorар в размер на 2 500 лв. /л.31/. Ответникът е направил възражение за прекомерност на адв.хonorар, което съдът намира за основателно и следва да намали до сумата от 700 лв., съобразявайки фактическата и правна сложност на делото, извършените от процесуалния представител действия и броя проведени о.с.з. На ищеца следва да се присъдят разноски в общ размер на 852,00 лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Л.К.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Л.Ц.Д., **да заплати** на „Н.П.“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от управителя Е. Ш., на основание чл. 79, ал. 1 ЗЗД сумата

от **3 800 лв.**, представляваща направени от ищцовата страна разходи за почистване на обекти на Възложителя № 1 и № 2 (***) за м. 08/2023 г., вследствие пълно неизпълнение на задълженията на ответника по сключения между страните Договор за абонаментно почистване №CL2022602/02.06.2022 г., ведно със законната лихва от датата на исковата молба до окончателното изплащане на вземането.

ОСЪЖДА Л.К.“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, представлявано от Л.Ц.Д., **да заплати** на „Н.П.“ ООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление ***, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от **852,00 лв.** – сторени разноси в производството.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис от него на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____